

[Villumsen.]

at den Begrundelse, som bl. a. blev fremsat af den ærede Ordfører for Det frie Folkeparti ved Sagens første Behandling her i Salen, kan tages for gode Varer. De samme Betragtninger gælder Forslaget vedrørende Hjælpeløshedstillægget og Børnetillægget.

Det forbavser mit Parti, at Kommunerne vil stryge alt, hvad der hedder Fradragsregler, idet de ønsker, at Folketryklovens § 41 skal udgaa. Jeg synes ikke, man kan stille et saadant Forslag i et kapitalistisk Samfund, hvor vi sikkert — Kommuniste, Socialdemokratere — maa være enige i, at selv de gamle Forsættninger paa det Tidspunkt, de søger Aldersrente, er vidt forskellige. De nu gældende Fradragsregler er maaske uretfærdige over for Invalidere og Pensionere, men for Aldersrentenyderne Vedkommende bør der efter vor Mening være Forskel paa dem, der har en lille Kapital at falde tilbage paa, en Kapital, som i mange Tilfælde ikke er selverhvervet, men er arvet, og saa dem, som slet ingen Ressourcer har at ty til.

Jeg anbefaler at stemme for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag og at stemme imod de af Mindretallet foreslaaede.

Søren P. Larsen: Da Lovforslaget var til første Behandling, erklærede jeg, at vort Parti kunde medvirke til de tekniske Ændringer, som Erfaringerne i det praktiske Liv har gjort det ønskeligt og paakrævet at faa gennemført, og paa en Række Omraader er der jo her gennemført Ændringer. Jeg vil ogsaa erkende, at der af Regeringen og Flertallet er vist nogen Imødekommenhed. Det gælder saaledes Spørgsmaalet om Refusion for Frikørsel for Sygekassepatienter, et Krav, der er rejst af Sogneraadforeningen gennem en Henvendelse til Regeringen og Rigsdagen, og som nu er blevet taget til Følge. Det er ganske vist ikke taget til Følge paa den Maade, som man havde forment, det skulde være sket, idet vi her faar den gamle Fordelingsregel fra Lovgivningen af 1933, medens man, saa vidt jeg kan se, i alle andre Refusionssystemer er gaaet over til Refusionssystemet de tre Tiendedele og de fire Tiendedele efter Vedtagelsen af Indenrigsministerens Udligningsforslag.

Der er endvidere Spørgsmaalet om Forhøjelse af det skønsmæssige Beløb, som stilles til Raadighed for Kommunalbestyrelserne. Med Hensyn til dette Beløb saavel som med Hensyn til det Beløb der stilles til Raadighed til Hjælp til Opførelse af

billige Boliger, har vi ønsket, at den bevilgende Kommune og Staten fortrinsvis skulde bære Byrden. Vi finder det ikke stemmende med Billighed, at Kommuner, der ikke har anvendt tilsvarende Beløb, skal være med til Refusionen af de Beløb, der bliver Tale om i dette Tilfælde, og jeg beklager, at Regeringen ikke paa disse Omraader har villet give Indrømmelser, saaledes at der blev truffet en Ordning, hvorefter den enkelte Kommune og Staten bar de paa gældende Byrder.

Vi har endvidere i Udvalget rejst Spørgsmaalet om en Begrænsning af Kørselsretten, saaledes at Personer eller Familier, der havde over en vis Indkomst, ingen Ret havde til Fribefordring.

Ogsaa Spørgsmaalet om Sygekassernes Begravelsesforsikring har været rejst, saaledes som Ordføreren for Udvalget gjorde opmærksom paa. Det er et Spørgsmaal, som nu bliver Genstand for Overvejelse, og maaske kommer der Forslag herom senere.

Endvidere har Spørgsmaalet om de bidragydende Medlemmer inden for Sygekasserne været ført stærkt frem, ikke mindst fra Sygekassernes Side. Saa vidt jeg kan se, kan man dele de bidragydende Medlemmer i to Grupper: de, der meget vel paa Grund af Indkomst og Formue og Helbred kan være Medlem af en Sygekasse og ikke er det, og saa de, der paa Grund af Indkomst eller Formue ikke er i Stand til at være Medlem. Det er særlig de førstnævnte, der har voldt de Kvaler, som Sygekasserne paastaar, de har haft paa dette Omraade. Det er klart, at hvis trængende Personer, der opfylder Betingelserne for at staa i en Sygekasse, undlader at opfylde deres forsikringsmæssige Forpligtelser og først melder sig til Sygekasserne, naar de formener at være i Nærheden af det Tidspunkt, da de kan have Fordel af at være deri, er der intet System, der kan holde til.

Vi er ogsaa tilbøjelige til at tro, at man burde skærpe Betingelserne f. Eks. inden for Forsorgslovgivningen, saaledes at hvis Personer, der vel opfylder Betingelserne for at være Medlem af en Sygekasse, men undlader at være det, kommer i Trang, faar den Hjælp, de modtager, Retsvirkninger. Thi hvis Personer, der er mindre samfundsfølede, end heldigt er, kommer under Vejr med, at man ikke alene kan faa Hjælp gennem Sygekassen, hvis man er forsikret, men at man ogsaa gennem Forsorgsloven kan faa Kommnehjælp uden Retsvirkninger, selv om man ikke er forsikret, saa kan det efter min Opfattelse let føre til Underminering